

търъ Петъръ“ е билъ безцвѣтенъ, неговитѣ закачки сѣ били често пѣти плоски, неумѣстни. Не е ималъ особено значение и не се е радвалъ на уважението на емиграцията. Въ 1879 г. подновилъ излизането си въ Свищовъ.

По нѣколко броя сѣ излѣзли отъ „Оса“ (1868) Браила, редактиранъ отъ Д. П. Войниковъ, „Остенъ“ (1870) Виена. Двата вестника имали хумористично-сатирично съдържание. Освенъ тѣхъ излѣзли десетина броя и отъ „Пѣтникъ — книжевенъ, търговски и забавителенъ листъ“ (1870), подъ редакцията на Т. Запряновъ. Той излизалъ първоначално въ Болградъ подъ надсловъ „Читалище“, сетне въ Браила.¹⁾

Хр. Ботйовъ, единъ отъ най-темпераментнитѣ български журналисти, е почналъ своята публицистична дейность презъ 1868 година въ Браила, като коректоръ и сътрудникъ на в. „Дунавска Зора“. Преди това той билъ две години въ Одеса, където усвоилъ радикалнитѣ разбирания на Чернишевски, Писаревъ и Добролюбовъ. 1869 година Ботйовъ прекаралъ въ Букурещъ въ тѣсна дружба съ Левски, а следъ основаването на „Централния български революционенъ комитетъ“ станалъ горещъ неговъ привърженикъ. Ботйовъ, благодарение на своя голѣмъ интелектъ, неуморенъ борчески духъ, успѣлъ да се издигне въ очитѣ на емиграцията, и презъ 1870/1872 година развилъ въ Браила и Исмаилъ трескава революционна дейность. Амбицията на Ботйова да стане идеенъ водачъ на емиграцията, да има собственъ печатенъ органъ, го подтикнала да издаде вестникъ. На 10 юний 1871 година той се явилъ предъ емиграцията съ „Дума на българските емигранти“, вестникъ който е трѣбвало да излиза седмично, но излизалъ твърде нередовно; отъ 10 юний до 5 августъ 1871 г. били пуснати всичко 5 броя, последниятъ дори подъ чужда редакция.²⁾ Външниятъ му видъ е както на повечето вестници отъ предосвободителната епоха: форматъ 4^о, страници 4, три стълбца. Абонаментъ за Ромъния 10 фр., за вънъ — 12 фр.

Въ стѣпителната си статия „Дума на българските емигранти“ изказва своята привързаность къмъ българската емиграция, на която искалъ да служи беззаветно, да ѝ стане

¹⁾ Отъ „Оса“, „Остенъ“ и „Пѣтникъ“ нѣма запазени екземпляри въ Народната библиотека. За тѣхъ съобщаватъ Ю. Ивановъ: „Бълг. периодич. печатъ“, Бобчевъ: „Прегледъ на българския печатъ“ и др. Нѣкои съобщаватъ за излизането на в. „Хѣшъ“ 1868 — въ Браила. Споредъ „Описъ на бълг. периодични издания“, стр. 125, за в. „Хѣшъ“ не знаело нищо дори лицето, комуто се приписвало издаването и редактирането му.

²⁾ Вижъ Хр. Ботйовъ, съчинения, подъ редакцията на Ал. Филиповъ и Д. П. Койчевъ. стр. 383.